

ምላሽ ለአቶ ዳንኤል ክብረት

<<ሸዋ የጥንትና ዛሬ መገናኛ>> በተባለ ርዕስ ያቀረብከውን ፍጹም ቱሪ ማንቲሪ፤ በሸዋ ሕዝብ ኪሣራ ለውሸት የማስመለል ኢትዮጵያዊነት ለማራገብ አቅደህ፤ ይልቁንም ያለሙያህና ችሎታህ የመከለኛው ዘመን የኢትዮጵያ ሕዝብ ታሪክን ሆንብለህ በስፍራና በጊዜ ፈጽሞ የማይገናኙ ሁነቶችን አሳስተህ በማቅረብ አስቀድሞ በባሕር ማዶና አገር በቀል የፀረ ኢትዮጵያ ቅጥረኞች ስብሰቦች ማለትም እነ አነጻጻ፤ ሕወሐት፤ ሻዕቢያ ሲነዙ የነበረውን፤ ዛሬ ደግሞ የወቅቱ አስመሳይ የኢትዮጵያዊነት ጨንበል አጥልቀው የሚያወናብዱትን የፖለቲካ ነጋዴዎችን ለመደለል አስበህና አቅደህ የዳፍከውን የፈጠራ ትርክት እኛ የሸዋ ሕዝብ ድርጅት በአጽንኦት የምንቃቀም መሆኑን ቅጥሎ በዝርዝር እንገልጻለን።

፩ኛ. "ከትግራይና ከቤተ ዐምሐራ የመጡት በብዛት ክርስቲያን የነበሩት ሕዝቦች..." በማለት የጸፍከው ፍጹም ውሸት ነው። ከሁሉ በተቀዳሚ ትግራይ የተባለ አገርና ሕዝብ በታሪክ ሰነድ የተፈጠረው ከሰባተኛው ዓ.ም በአረቢያ ባሕረ ሰላጤ ምድር የእስልምና ሃይማኖት ተነስቶ በመስፋፋቱ ምክንያት የአክሱም የኢትዮጵያ አጤ መንግሥት በገባርቹ በተለይም በቤጃዎች ተወሮ በመውደቁ ምክንያት ነው። ከሰምንተኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ የቤጃ ልዩ ልዩ ጎሳዎች በጥንቱ ያክሱም ግዛት ከመረብ ወንዝ በስተሰሜንና በስተደቡብ ስፍራዎል። ቤጃኛ ቋንቋቸውን ከግእዝና ከሕባብ ወይም ትግራይ ተናጋሪው ነባ ሕዝብ ጋራ አቀላቅለው፤ በክርስትና ሃይማኖትንም አምነው ትግራይ ተብለዋል። የጥንታዊት ኢትዮጵያ አክሱም ንጉሠ ነገሥት ግዛት በቤጃዎች ሲወረር አክሱማውያን ነገሥታቱና መኪንንቱ መዲናቸውን ለቀው ወደ ደቡብ ዐማራውና አገው አገር ሸሽተዋል። ይህም ሂደት በሚገባ ተመዝግቧል። በዚህም መሠረት አጤ ድል ነአድ ከአክሱም ሲባረር ወደ ሸዋ ዐማሮች ዘንድ መንዝና መርሃ ቤቱ መጥቶ ቆይቷል። ከሁሉ በተቀዳሚ ግን ምድረ ሸዋ በአፍሪቃ አባይ ሸለቆ ከቅድመ ፈርአናዊ ሥርዎ መንግሥት ምሥረታ አስቀድሞ የኖረ፤ በጥንት ግብፃውያን ፔንት የአበሻ የአማልክትና የቅመማቅመም አገር ጠነጠር ማለትም የእግዚአብሔር አገር (God's land) የተባለው ክፍል እንደነበረ እጅግ በጣም ሰፊ የሂሮግሊፊክስ የታሪክ ሰንድ ያረጋግጣል። በሸዋ ምድር ከሰሜን እስከ ደቡብ ማለትም በመንዝና ይፋት ኤፍራታ የመሸራ ድንጋይ ቁም ድንጋይ ብዙ ሕውልቶች፤ በደቡብ ሸዋ በጉራጌ ጥያ እስከ ቱርካና ሐይቅ ደርስ የሚገኙት እጅግ በጣም ብዙ ትክል ድንጋይ ሕውልቶች ቋሚ ምስክር ናቸው። በአክሱም ጥንታዊት መዲና ዙሪያ የቆሙት ሕውልቶችም የዚሁ ተከታዮች ለመሆናቸውና ከዘመነ ፈርአን ሥርዎ መንግሥት ጀምሮ የተሠሩ መሆናቸው ቢታወቅም እንኳ የምዕራቡ ዘረኞች ሆንብለው እድሜያችአውን ቀንሰው በዘመነ ክርስትና እንደተሠሩ ተደርጎ በነ አኖ ሊትማኔንና ኮንቲ ሮሲኒ የተናፈሰው ከፀረ ኢትዮጵያ ሴራው አንዱ ነው። የሸዋ ግዛት በስተምሥራቅ የኤዴን ባሕረ ሰላጤና ሕንድ ውቅያኖስ ጠርፍ በመለስ ሲሆን በምዕራብም ያባይ ወንዝ ሸለቆ ያዋስነዋል። ጥንታዊው ነባር ሕዝቡም ዐማራ፣ ጉራጌ፣ ጋፋት፣ ጎንጋ፣ አገው፣ ከምባታ ናቸው። በአጠቃላይ በኢትዮጵያ ምድር ከ2743 ዓ.ዓ ጀምሮ ከፍተኛ ሥልጣኔ እንደነበረና ከጥንት ግብፅ ፈርአናዊ መንግሥት ከጅኛው ከሱሁሪን ጀምሮ እስከ ፲፰ኛው የእነ ንግሥት ሐትሼፕሱት (1504-1482) እንዲሁም ከ፲፱ኛው እስከ 1100 ዓ.ዓ ከፔንት የአበሻ ሕዝብ ጋራ የሁለትደሽ ንግድ፣ ሃይማኖት፣ ባሕልና ቋንቋ ዝምድና ነበራቸው። ስለዚህም ነው የአበሻ ሕዝብ ከአረብ ባሕረ ሰላጤ ምድር ፈልሶ በአፍሪቃ አባይ ሸለቆና አምባ የላቀ ሥልጣኔና "ቤማዊ" ቋንቋ አመጣ ተብሎ በአውሮፓ ዘረኞች ቅኝገዥ ተሰፋፊዎችና በመጤ ሃይማኖት ተጽእኖ የተመለሱት አገር በቀል ቅጥረኞች ሲለፈፍ የቆየውንና ያለውን ተረት ተረት አሸቀንጥረን የጣልነው። ይልቅስ በተቀራኒው የአበሻ ጥቁር ሕዝብና ዘርያ ቀይ ባሕርን ተሻግሮ፤ በአረቢያ ሰርፀ ምድር፤ በመሰጽታሚያ እስከ ሕንድ ንዑስ አህጉር፤ ፖሊኔሽያ፤ አውስትራሊያ፤ ታስማኒያ ድረስ ተሰራጭቶ የሚገኝ የጥቁር ሕዝብ ዘር ወገን መሆኑን በአጽንኦት እናሰምርበታለን። የኢትዮጵያ ሕዝብ ከአንድ የጥቁር ሕዝብ ዘር ወገን ነው። ነገር ግን በሃይማኖትና በቋንቋ ሽፋን ሴማዊና ካማዊ ወይም ኩሻዊ ብሎ መከፋፈል ያውሮፓ የነጭ ዘርኞችና ቅኝ ገዥ ተሰፋፊዎች ዋና ሴራና ተንኮል ነው እንጂ ሥነ ፍጥረታዊ መሠረት የለውም።። በአፍሪቃ አባይ ሸለቆ ምድር የኢትዮጵያንና የጥንት ግብፅን የጥቁር ሕዝብ ሥልጣኔ ቅርስና ፍራሻ ያውሮፓ ነጭ ዘርያ ተብዬዎች ፈጠራ ለማስመለል ታቅዶ የተቀነበረ የፈጠራ ተረት ተረት በያይነቱ ይገኛል። ጥንታዊ የግእዝ ቋንቋ በመሰጽታሚያና ባቢሎን ከነበረው ከለዳዊ ቋንቋ ጋራ በቀጥታ ይዛመዳል። ግእዝ ማለትም አንደኛ ማለት ነው። ከዕብራይስጥ፤ ከሱርሱርትና ከአረብ ይቀድማል። ያማርኛ ቋንቋም በቀጥታ ከከለዳዊው ጥንታዊ ቋንቋ ጋራ ይዛመዳል። ከለዳዊው በአረፍተ ነገር ግንባታ ሥርዓቱ ልክ እንደ ዐማርኛ ግሱ በስተመጨረሻ ላይ ይገባል። ይህ ዓይነቱ የአገባብ ሥርዓት በፋርስኛ፤ በሕንድኛ፤ በአገውኛ፤ በጋልኛ፤ በአፋርኛ፤ ወዘተረፈ ቋንቋዎች ሁሉ ይታያል። የምዕራብ አውሮፓ ዘረኞች ግን የሕንድንና የፋርስን ወዘተረፈ ቋንቋዎች ኢንዶ ዩሮፒያን ብለው ይቀላምዳሉ። የኢትዮጵያ ሴማዊ ቋንቋ ተብዬዎች ያማርኛ፤ የትግራይኛ፤ የጉራጌኛ፤ ወዘተረፈ ግሥ በስተመጨረሻ መሆን ከካማዊ ቋንቋ ቤተሰብ ከተባሉት ማለትም ከአገውኛ፤ ከወላምኛ፤ ከጋራኛ፤ ከሱማሌኛ፤ ከአፋርኛ፤ ከቤጃኛ የተገኘ ተጽዕኖ ብለው እንበል እፍረት ዐይናቸውን በጨው አጥበው ወሻክተዋል። ከሁሉም በላይ ደግሞ ያማርኛ ቋንቋን ጥንታዊነት ክድዋል። የግእዝ የቅርብ እሽት መሆኑን ደብቀዋል። ይልቁንም ከጥንታዊው የግብፅ ቋንቋ ጋራ ያለውን ቀጥተኛ ዝምድና ሸፍጠዋል። ያማርኛ ቋንቋን የቅርብ ዘመን ዝንቅ (Pidgin) ቋንቋ፤ ከአክሱም መንግሥት ውድቀት ወዲህ በዘመነ ዛጉዌ ዘመነ መንግሥት የተፈጠረ እንደሆነ አስመስለው አንዳንድ ይሁዲ ሴማዊ ተብዬ ያሜሪካና አውሮፓ መጤቃዎች በኢትዮጵያዊ ዐማራ ሕዝብ ጥላቻና ነፃ ሕዝብነት ጎሳሊያ

ከፍተኛ ቅናትና ምቀኝነት የተጠናወታቸው እንደ ቤንድር፤ ኸትዝሮን ወለፍ ለሰላው፤ ሚትቮኸ፤ ኡሉንዱርፍ ወዘተረፈ። እንዲሁም አብዛኛው አገር በቀል የአስከላው ትምህርት ቤት ምልምሎችና አሽቃባጮች እነ ኃይሉ ፋላስ፤ ባይ፤ በላይ፤ አላምረው ግርማ፤ አበበ ወዘተረፈ የመሳሰሉት የሰሙትን ዝባዝንኪ አስተጋብተዋል።

፪ኛ. አቶ ዳንኤል ስትወሻክት የሸዋን ስምና የይፋትን አጠራር ከጋሊኛ ኢፋት ማለትም ብርሃን ማለት ጋራ ለማሰማማት ሞክረዋል። ነገር ግን ባሚረገጥ ቋንቋ **ይፋት** የሚለው መጠሪያ ገሃድ፤ ግልጽ፤ ይፋ ያልተደበቀ፤ ያልተሰወረ ምስጢር ያልሆነ መሆን ማለት ሲሆን ይህም ለምን እንደሆነ ትክክለኛውን መልስ እንሰጣለን።

በኢትዮጵያ የአጤ መንግሥት ግዛት ሰሜን ምሥራቅ አፍሪቃ ውስጥ የአስልምና ሃይማኖት ከአረቢያ ቀይ ባሕርን ተሻግሮ የተሰፋፋው በአረብ ነጋዴዎችና ባሃይማኖት ሰባኪ መጤ ሰፋሪዎች አማካይነት ነው እንጂ በጃሃድ የሃይማኖት ጦርነት ወረራና መስፋፋት አይደለም። ስለሆነም ከስምንተኛው ክፍለ ዘመን ጀምሮ የአስልምና ሃይማኖት ከምሥራቅ ከኤደን ባሕረ ሰላጤ እስከ ምዕራብ ግብ ወንዝ ድረስ ተሰራጭቷል። በተቀዳሚ ጥንታዊው የሸዋ ሱልጣናት (896 - 1285) ቀጥሎም የይፋት አዳል ወላስማ ሥርዎ መንግስት (1285 - 1577) ገባሪዎቹ ንዑስ የደዋሮ፤ የሃድያ፤ የአራባቢኒ፤ የሻርካ፤ የባሌ፤ የአዳል፤ የፈጠጋር፤ የሁባት፤ የጅዳ ወዘተረፈ እስላማዊ ያካባቢ ሱልጣናት እንደነበሩ የተረጋገጠ ሐቅ ነው።

የሸዋ፤ የይፋት፤ የፈጠጋራ፤ የደዋሮ፤ የወጂ፤ የባሌ፤ የሃርላ ወዘተረፈ ነባር ያማራ ሕዝብ ከፊሉ እስልምናን የተቀበለው ወገን በጥቅል አርሳባ ተብሎ ይጠራል። አርሳባ ማለትም አረብ ገባ፤ እስላምነት ተሰበከ ማለት ነው። በሸዋ ሁልጣናት የማኸዙሚ፤ በይፋት አዳል የዑመር ወላስማ ሥርዎ መንግሥት እስልምናን በመላው ኢትዮጵያ ለማስፋፋት ዘወተር ጦርነት ከአጼው መንግሥት ጋራ ሲያደርጉ ቆይተዋል። እስላም ዐማሮች ዐርሳቦች፤ አዳሎች ይባላሉ።

የአርሳባ አዳል ወላስማ ሱልጣናት በ፲፭ው ክፍለ ዘመን ከሸዋ ይፋት ወደ ሐረርጌ ሐረር ስለተዛወረና ያርሳባ ምደር ከግራኝ አሕመድና ከተከታይ የጋላ ወረራ በኋላ በደንክል (አፋር)፤ ኢሳና ጋላ ዘላኖች በቅርብ ዘመን ከ17ኛው ምዕተ ዓመት ወዲህ መያዙ ምክንያት አዳልን ከአፋር ጎሣ ጋራ ያለአግባብ በማያያዝ የአርሳባ አዳል ሕዝብን አሳስተው ተርከዋል። በዘመነ ደርግ አፋሮች አዳል ተብለን መጠራታችን ስሕተት ነው ሰማችን አፋር ነው ብለው አውጀዋል። ልክ ዛሬ ራሳቸውን በራሳቸው አሮሞ ብለው የሚጠሩትና የአሮሞ ብሔረተኛነትን በፈጠራ ተረት ፈልሰመው፤ ልዩ ልዩ የጋላ ጎሣዎች ጋላ መባል የለብንም አሮሞ ተብለን እንጠራ፤ አሮሚያ የሚባል አገር እንፍጠር ብለው እነ ኃይሌ ፊደና ብጤዎቹ አስቀድሞ ከደርግ ወታደራዊ መንግሥት ጋራ ቀጥሎም ከወያኔ ትግራዎች ጋራ በፀረ ኢትዮጵያ፤ በፀረ ሸዋ ዘመቻ ላይ የተባበረ ግንባር ፈጥረዋል። የኢትዮጵያን መንግሥት ግዛት ልክ እንደ ወራሪው ፋሽስት ጣሊያን በባንቲስታን አፓርታይድ የጎሣ ክልል የሸነሹትና በታሪክ የሌላ፤ ያልነበረ የአሮሚያ ክልል ተብሎ በዐማራው፤ በጉራጌውና አርሳባው ምደር ላይ ፈጥረዋል።

የአርሳባ ሕዝብ ምድርም ከዛሬው ወሎ ክፍለ ሀገር እስከ ባሌ፤ ፈጠጋር (አሩሲ)፤ ደዋሮ (ሐረርጌ) ሀርላ፤ በርብራ ዘይላ ድረስ ያለውን አካባቢ ያጠቃልል ነበር። በመሆኑም ነው ያርሳባዎች መንደር በግንብ የተሠሩት ለምሳሌ ዛሬ አሩሲ በሚባለው አርባጉጉ አውራጃ፤ በባሌ ደጋማ አውራጃ እንዲሁም በሐረርጌ ሁሉም አውራጃዎች ውስጥ በተለይም በጨርጨር፤ በወበራ፤ በጋራ ሙሉታ፤ በሐረር ዙሪያ ሁሉ የአርሳባዎች መንደር ፍርስራሽና የቀጣና እርሻ ዕርከን ግንባታ ቅሪት ይገኛሉ።

፫ኛ. በአንድ በኩል የጋላ ዘላን ወራሪ ጎሣዎች በሉባ የደፈጣ ውጊያ ስልት በሸዋ እንዴት እንደተሰፋፍና በቋሚ ሠፋሪነት መኖር እንደጀመሩ የተረከውን ሃተታ በሚፃረር ሌላው በኩል ደግሞ ከመካከለኛው ዘመን አስቀድሞ የጋላ ጎሣዎች በሸዋ ምድር ይኖሩ ነበር እያልክ ልክ አነጻጻ ቀጣሪዎቹ አሮሚያና የአሮሚያ ነፃ የገዳ ሪፑብሊክ ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ይኖሩ የነበሩትን ከመቶ ዓመታት በፊት በዘመነ የአፍሪቃ ክፍለ አህጉር ቅርምት ወቅት በአውሮፓ ቅኝገዥዎች ርዳታና ትብብር ያበሻው የሸዋ ዐማራ አጤ ምኒሊክ ወረራ ቅኝ ተገዥ የሆነውን አገር የብሔርን የራስን እድል በራስ የመወሰን መብት ነፃ ለማውጣት እየተባለ የሚነዘውን ትዕይንት ማራገብ ምን ይባላል? አስገራሚው ጉድ ደግሞ ጋሎች በሸዋ ነባር ነዋሪ ለመሆናቸው ግድል ጠቅሰዋል። በመጀመሪያ ደረጃ ያንዳንድ ደብተራዎች የፈጠራ ተረት ይልቁንም **ገድል** ተብሎው ትርኪምርኪ ለቋንቋ ጥናትና ምርምር እንጂ ለታሪክ ሰነድነት ምንም ዋጋ የላቸውም።

የኢትዮጵያ አጤዎችና ቅልብ ፀሐፊዎቻቸው ለምሳሌ ስለ ጅግናው ግራኝ አሕመድ ትውልድና ማንነት የጻፉት ፍጹም የፈጠራ ወሬ ነው። የግራኝ አሕመድ እናት የአዳል ሴት ስትሆን አባቱን ደግሞ የደብረ ሊባኖስ መካኩሴ የነበረውን ካህናቱ ደብዳቤው ገደሉት ብለዋል። ግራኝ አሕመድ የአዳል አርሳባ ተወላጅ ጅግና ነበር። የሚናገረውም ቋንቋ አርሳብኛና አረቢ ስለነበር የዘይላ ይማም ተብሏል። ግራኝ አሕመድን ከሱማሌ ጎሣ ወገን እንደሆነ አድርገው የሱማሌ እስላም አረብ ዘርያ ነን ባይ ኩሻዊ ጎሣዎች የፈጠራ ትርኪት በሬው ላም ወለደ ነው።

ኢትዮጵያን በጠቅላላው ለአስራ አራት ዓመታት ያህል በተለይም ሕዝብ ክርስቲያኑን ጠረኛው ግራኝ በቱርክና አረብ ርዳታ እንቀጥቅጦ ስለገዛቸው ሽንፈታቸውን ለመሸፋፈን ሲሉ ግራኝን ጭራቅ አድርገው ቢመስሉት ከቶ አያስገርምም። ቁመቱ አርባ ክንድ ነበር ብለው አሳርተዋል። በደቡብና በመሐል አገር የሚገኙትን በጣም ጥንታዊ ቁም ትክል ድንጋይ ሕውልቶችን በጅማላ ግራኝ በአንድ እጁ የተከላቸው ተብሎ ተናፍሷል። የግራኝ የጦር ልብስ በጎጃም አድባራት ውስጥ የሚገኘው ቅርስ ግን ትክክለኛውን ታሪክ ያሳያል።

በድርሳነ ራጉኤል ቃል እግዚአብሔር ግራኝን ያስነሳው አጤ ልብነ ድንግል ለመቅጣት ነው ይላል። ምክንያቱም አጤው ከክርስትና እምነት ተላልፎ የጋላ አእምሮ ለሕልና ሥርዓት በመከተሉ ነበር ተብሏል። ነገር ግን በዘመነ ልብነ ድንግል (1508-1540) የጋላ ባሕልና አኗኗር በኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ ፈጽሞ አይታወቅም ነበር።

ለዚህም የፖርቱጋል መንግሥት መልክተኞች አነ ፍራንሶዎ አልቫራስ ለስድስት ዓመታት ያህል በኢትዮጵያ ቆይተው ሲመለሱ ያዘጋጁት ዘገባ ስለ ጋሎች ምንም ማሰረጃ የለም። ቫልተር ጠለዝ የተባለው ፖርቱጋላዊ የጅኦግራፊና የታሪክ ሊቅ የጋሎችን አገር ከባሌ ወዲያ ቤናድር ደቡብ ሱማሌ አካባቢ መሆኑን አመልክቷል። እንዲሁም ጆሮኒሞ ሎቦ (1595-1678) ኢየሱሳዊ ሚሲዮን ከኬኒያ ማሊንዲ በጅብ ወንዝ በኩል ወደ ኢትዮጵያ ለመግባት ተጉዞ በዚያው አካባቢ የሚኖሩትን ጋሎች አግኝቶ ጉዞው በጣም አደገኛና እንደማይቻል ነግረውት እንደተመለሰና ወደ ቀይባሕር አቅጣጫ ተጉዞ በደንክል በኩል ኢትዮጵያ ገብቶ በአጤ ፋሲል እስኪባረር ድረስ መቆየቱ ያባይን ወንዝ መነሻ ምንጭ አስመልክቶ መጻፉ ይታወቃል።

በሰፍራና በጊዜ ፈጽሞ የማይገኙ ድርጊቶችን መወሻከት፤ ከ16ኛው ክፍለ ዘመን የጋላ ወረራና ቋሚ ሠፋሪነት ወዲህ የተፈጸሙትን ኩነቶች አንዳንድ ጸሐፊዎች ከጊዜ በኋላ የፈጠሩት ተረት ተረትን የታሪክ ሰነድ አስመለሱ ይልቁንም በተከታታይ ለወቅቱ የኅዳርና የባንቲስታን የዘር ፖለቲካዊ ሽንገላና ትርፍ አቶ ዳንኤል ክብረት ሲያሰተጋባ ተደምጧል።

ከዚህም ሌላ ከግራኝ የ14 ዓመታትና ከተከታይ የአረመኔ የጋላ ሱባ በየስምንት ዓመት ወረራ፤ ሰለባ፣ ዝርፊና እልቂት በፊት የተጻፉት በያለበት ወድመዋል። ሆኖም ግን ሳይወድሙ የተረፉት ጥቂት መጻሕፍት በጋሞ ብርብር ማርያም፣ በዚያ ሕይቅ ደሰቴዎችና በሌሎች ሰዋራ ገዳማት እንደሆነ ይታወቃል። ከ17ኛው የኅንደር መንግሥት ዘመን ወዲህ አንዳንድ ቅጅዎች ቢዘጋጁም ይከታተሉ እጅግ በጣም አጠያያቂ ነው።

የሸዋ የኢትዮጵያ መንግሥት መሥራች አጤ ይኩኖ አምላክን (1270--1285) የጋላ ውላጅ አድርጎ የቀረብው ተረት እንዲሁም በአጤ ዳዊት (1382-1411) ዘመን ተጻፈ ያለው የቀውስጠስ ተብሎ ገድል ፍጹም የቅርብ ዘመን የፈጠራ ተረት መሆኑን እንገልጻለን።

ባማርኛ እና በጋሊኛ ተመሳሳይ የሆኑ ቃላትን ይልቁንም ጋሊኛ ከዐማርኛ የወረሳቸውን ቃላት በመመልከት ብቻ የጋላ ኅዳዎች ተላማዎች፣ ሜጭያዎችና ከረደዎች በመሐል አገር ሸዋ ከ1665 ዓ.ም በፊት ይኖሩ እንደነበረ ዳንኤል ክብረት የሚለፍው የአነጻ እና ቀጣሪዎችን የፈጠራ ድርሰት ማለትም Being and becoming an Oromo በፈረንጂ ፀረ ኢትዮጵያውያን አነ ሆልኮምብ፣ ባክስተር፣ ሁልቲን፣ ማርካኪስ፣ ዳቪድስን፣ ችሩሊ ወዘተረፈ በኅዳ፣ በሥነ ሰብ፣ በሥነ ቅርስ፣ በቋንቋ፣ በታሪክና ባሕል፣ በሃይማኖት ጥናት ሽፋን የኅዳኝነት አስፋፊ የንግድ ተቋማት (Ethnic entrepreneurs) ትርካት ከማቀንቀን ውጪ ምንም ዋጋ የለውም። ይህም የጋላ ልሂቃን እነ አሰፋ ጀለታ፣ መሐመድ ሐሰን፣ ሙኩሪያ ባልቻ፣ ነጋሶ ጊዳዳ፣ ሕዝቅያስ ገቢሳ፣ ፀጋዬ እራርሳ፣ ነቢዩ ገለታ፣ ታደስ ጣሐ፣ ዘገዋ አሰፋ፣ ወዘተረፈ ለአሮሚያ ሪፐብሊክ ምሥረታ የሚነኩትን የፈጠራ ትርካታ ማስተጋባት ነው።

በአቶ ዳንኤል የገድላት ትረካት እንደ ሰገሌ፣ መንዲዳ፣ ለሚ፣ ገላን፣ ወሊሳ፣ ጨንጌ፣ ጭያሳ፣ ሲራ፣ ሰኩፋ፣ ጎርፎ፣ ሠራቴ፣ ጨፌ ወዘተረፈ የመሳሰሉት የጋልኛ ቃላት መኖር ለነባር ሕዝብነት ማረጋገጫ ማድረግ ምን የሚባል ቅዥት ይሆን?

ባማርኛ ስርቴ በተቀዳሚ የአንስተኛ ዕፅ የቀስተንቻ መጠሪያ ነው። በሌላ በኩል ሰራቴ ሻጠ ሲባል ሲያውቅ አባድ፣ ወፈፌ፣ እብድ ማለት ነው። ሰገሌ ሰገሌ ማለት አድም ጠንቋይ ሁለትም ስስታም ቀብቃባ፣ ብዙ በላተኛ ነው። ከጋልኛው ሰገሌ ድምፅ፣ ዜማ ፣ ዜና ማለት ጋራ በጭራሽ አይገኝም። ለሚ የሚለው የማርኛ ቃል ትርጉሙ የሚለማ፣ ለምሳሌ ማለት ነው። ጎርፎ የቀበሌ ስም ከግራኝ ወረራ በኋላ አቶ ጎርፋ የተባለው የሸዋ ተላማዎችን ወደ ግራርያ ሰላሌ አውራጃ ያስገባ ሰለሆነም ነው በስሙ ጋራ ጎርፎ የሚባለው። ጨፋ፣ ጨፌ ማለት ባማርኛ መስክ፣ ለምጫቅ፣ ጨቆ ማለት ነው። ሌላው የጨፌ ትርጉም ጠጉራም ጋቢ ቡልኮ ነው።

ነደድ፣ ነዳዲ መንድድ ወይም መናድድ ማቀጣጠያ፣ መንደጃ፣ መንደድ ተቃጣይ፣ በግ ቱግ ማለት ከጥንት ወረብ የሙገር ቆላ ስፍራ በሰላሌ አውራጃ ውስጥ ካራ አባ ገሙ መንዲዳ የተባለ የኮተሊክ ሚሲዮን ከዘመነ አጤ ምኒልክ ወዲህ ይገኝ ነበር። ደብረ ብርሃን አቅራቢያ በቅርብ ዘመን ከአንጎላላ በስተምሥራቅ ያለውም የኮተሊኮች ሠፈር መንዲዳም ስሙን በቀጥታ ያገኘው ከሰላሌው ነው። በመንዲዳ መንደር አጠገብ ሰኩፋ የሚባል ወንዝ ሆነ ኩራ የለም። ከዚህም ሌላ በመንዲዳ መንደር አስቀድሞ የቴዎድሮስ ስማዕት ቤተክርስቲያን አልነበረም። በደብረብርሃን አጠገብ ያለው መንዲዳ የሚገኘው በጥንቱ ዝንጃሮ ወረዳ ውስጥ ነው። ዝንጃሮም ከአጤ አምደ ጽዮን ጀምሮ ወሕኔ ቤት ነበር።

በኢትዮጵያ ታሪክ ስመ ገናናው ያጤ ይኮኖ አምላም ውላጅ አጤ ዓምደ ጽዮን ግብረ መስቀል (1314-1344) ከተገለጹት መዲናው ሃድያን፣ ወጅን፣ ደዋሮን፣ ባሌን፣ ጋፋትን፣ ዳሞትን፣ አገውን፣ ይፋትን፣ ትግራን፣ አዳልን በጠር ኃይል ያስገበረና ግዛቱን ሲያስፋፋ በዚያን ወቅት አንድም የጋላ ኅዳ አገር ስም አልተመዘገበም። የአጤ አምደ ጽዮን ሠራዊት አንኮበር ላይ ከሁሉም ግዛቶቹ ከተሰበሰቡ በኋላ ወደ አዳል አገር ዘመቻ የአዋሽን ወንዝ ተሻግሮ የደዋሮን ግዛትም አልፎ በአዳል አገር እስከ ዘይላ በርበራ ድረስ ለአራት ወራት ያህል ቆይቶ አዳልን አስግብሮታል። ስለሆነም ነው ያጤ አምደጽዮን ጠረኛነት በእሲያ፣ በአውሮፓና በአፍሪቃ በሰፊው የተሰራጨው።

አጤ አምደ ጽዮን ከደብረ ሊባኖስ ተዋሕዶ መነኮሳት ጋራ በመጣላቱ ምክንያት በየአገሩ በታተፏቸዋል። አባ አናሪዎስን ወደ ባሌ ልኮታል። ዕጩጌ ፊሊጶስን ወደ ግሼ፣ ሌሎች አያሌ መነኮሳትን ደግሞ ወደ የረር፣ ዚያ ሐይቅ፣ ጉራጌ፣ ከምባታ፣ ጋሞ፣ አሰቡት እንዲሁም ወደ ትግራ እና ደምቢያ፣ ወደ በጌምድር ሰሜን ዋልድባ፣ ጎጃም ጣና ሐይቅ፣ የተላኩ እንደሆነ ይታወቃል። አባ ፍሊጶስ ነው በሐማሴን የደብረ ቢዘንን ገዳም በአጼ ዳዊት (1382-1411) ርዳታና ድጋፍ የመሠረተው። አጤ ዳዊት የተወለዱት በሸዋ የእንደግብግን አካባቢ በወረብ ወይም

መናገሻ አውራጃ ውስጥ ነው። ዋና መዲናቸውም በዚሁ ሥፍራ ከየረር በስተምዕራብ፤ ከእንጦጦ በስተደቡብ፤ ከዝቋላ ተራራ በስተሰሜን፤ ከበስተምዕራብ ከወጬጭያና ከመናገሻ ተራሮች በእንደጥና ወይም በረራ ነበር። የአጤ ልብነ ድንግል ያጤ ሚናስ ዋና ሰፈር እንጦጦ ላይ ነበር። አጤ ዳዊት በጣም ሃይማኖተኛ ስለነበሩ እቃቤ ሰዓት የነበሩት የሐይቅ እስጢፋኖስ መካከላት በፈጠሩባቸው ሴራ ሥልጣናቸውን በፈቃዳቸው ለልጃቸው ለቴዎድሮስ ለቀው ጥቂት ቆይተው ሞተዋል። ቴዎድሮስም ሦስት ዓመት ብቻ ገዝቶ ስለሞተ መራቤቴ አውራጃ ውስጥ ተቀብሯል። ቀጥሎም አጤ ይስሐቅ (1414-1429) ነግሦ የኢትዮጵያን ግዛት አስፋፍቷል፤ አዳልን ዛይላና በርበራ ድረስ በመዝመት አስግብሯል። በደቡብና በምዕራብ ኢትዮጵያ ባር ጋሞ፤ ሱጋሞ፤ እናሪያ ጎንጋ፤ ከፋ ጋምቤላ ድረስ ያለውን አገር ግዛቱ አድርጓል። በተስቦ ወረርሽን ምክንያት ከአጤ ይስሐቅ ዕረፍት በኋላ የነገሡት በተከታታይ ስለሞቱ ያጤ ዳዊት አራተኛው ልጅ አጤ ዘርዓ ያዕቆብ ቆስጠንጢኖስ (1434-1468) እጅግ በጣም የሥነ መለኮት ጠቢብ፤ ደራሲ ሊቅ እንዲሁም ጠረኛው ነገሠዋል። አጤ ዘርዓ ያዕቆብ ያደጉት አምባ ግሸን ቢሆንም የተወለዱት በእንደግብጣን ጥለቅ በምትባለው በመናገሻ ተራራ አጠገብ ነው። የለባሾ በተባለው የትውልድ አገሩ ታላቅ መካከ ሰዎች ያትክልት ቦታ ልዩ ልዩ የጥድ፣ የዝግባ ዛፎች የወይንና የቅመማቅመም ተክሎች ተዘጋጅተው ነበር። አጤ ዘርዓ ያዕቆብ ያስተከሉት ደንና ዛፎች ዛሬም በመናገሻ ተራራና ዙሪያ ይገኛሉ። ከትውልድ አገራቸው ከለባሾ መናገሻ ተነስተው በስተሰሜን አቅጣጫ በመንዝ የደረሱበት አካባቢ **ክልአት** ይባላል። በዚህም ለጥቂት ጊዜያት ከቆዩ በኋላ ወራሪ የተባለውን ወንዝ በመሻገር ምደረ ኤባ ደርሰዋል። ቦታውም በጣም ደስ ስላላቸው ቆዩበት። በመሐሉም በመስቀልና በማርያም አናምንም የሚሉት ደቂቀ እስጢፋኖስ የተባሉት ሐርጣቃች በጉባኤ ክርክር ተደርጎ እንዲያምኖ ቢነገራቸውም አሻፈርን ስላሉ የካቲት ሁለት ቀን ተወገሩ። በመጋቢት 10 ቀን በመስቀለ ክርስቶስ ዕለት ብርሃን ለሰወሰት ቀናት ያህል ስለታዩበት፤ በቦታው ላይ ወዲያው ቤተ ክርስቲያን እንዲሠሩ አጤ ዘርዓ ያዕቆብ አዘዙ። የቦታውን ስም ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ደብረ ብርሃን ተብሎ ተሰየመ። የሸዋን፣ የግድምን፣ የይፋትን፣ የተጉለትን፣ የፈጠጋርን ጨዋዎች በማዘዝ ታላቅ ቤተ መንግሥትና ቤተ ክርስቲያን አሠርተዋል። የወርቅ ቅብ ጉልላት፣ የቅጥር አጥሩ ንግት በሩቅ ያብረቀርቅ እንደነበረ በዜና መዋዕሉ በሰፊው ተመዝግቧል። የቀድሞው ምድረ ኤባ ማላት ዝንጀሮ፣ የዝንገሮ ጩኸት፣ የዝንጀሮ መጮኪያ ማለት እንደነበር ከደብረ ብርሃን በታች አቦ ገዳም ሸለቆ ውስጥ የሚገኘው የዝንጀሮ መንጋ አፋፋን አልፎ በሜዳው ላይ ሲርመሰመሰና ሲንጨያጭያ የሚያዩትን የተጉለት እረኞችና ልጆች ኤባ ገደል ገባ ይሉታል። በኢትዮጵያ ታሪክ ታላቁ አጤ ዘርዓ ያዕቆብ በደብረ ብርሃን ለ፲፬ ዓመታት ያህል ኖረዋል። አያሌ መጻሕፍትን ራሳቸው ደርሰዋል፤ በዙ የክርስትና መጽሕትንም ወደ ግእዝ አስተርጉመዋል። በዓለ ንግሣቸውንም በጥንታዊቷ አክሱም ከተማችን ወርደው ፈጽመዋል። በሐይቅ የደብረ ነጎድጋድ ገዳምን በከፍተኛ ደረጃ ሲያስፋፋ በሸዋ የዕጩኔዎች መኖሪያ የሆነውን ታላቁን የደብረ አሰቦ ገዳምን ደብረ ሊባኖስ ብሎው ሰይመውታል። ያጤ ዘርዓ ያዕቆብ ስምና ዝና በመላው የኢትዮጵያ ከደቡብ አስከ ሰሜን፣ ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ በሚገኙት ሁሉም ነገዶቹ ዘንድ ትውስታው ከትውልድ ትውልድ ታትሞ ዛልቋል። ከአጤ አምደ ጽዮን ጀምሮ የጸሐፊ ትዕዛዝ ሹመት ተዋቅሮ ዜና መዋዕል፣ ሥርዓተ መንግሥት፣ ፍትሕ ነገሥት እና ልዩ ልዩ ሃይማኖታዊና ታሪካዊ መጽሕፍት ተዘጋጅተዋል። እስከ አጤ ልብነ ድንግል ዘመነ መንግሥት ድረስ አንድም የጋላ ነገድ ስምና ስፍራ በኢትዮጵያ ግዛት ውስጥ አልተመዘገቡም። የጋላ ነገድ ከባሌ ማዶ ኬኒያ ጠረፍ ከደቡብ ሱሜሌ ቤናድር ተነስቶ የኢትዮጵያ ግዛት ባሌን መውረር የጀመረው እ.አ.አ ከ1537 ዓ.ም የግራኝ አስመድን ጅሃዳዊ ወረራን ተከትሎ ነው። አጤ ገላውዴዎስ የግራኝን ጦር ድባቅ ሲመታው የአዳል ሠራዊት ብትንትኑ ወጥቶ ፈርቶሏል። ከዚህም በኋላ ነው አጤ ገላውዴዎስ ከወራሪው የጋላ ሉባ የደፈጣ ተዋጊ ጦር ጋራ ጦርነት በደዋሮና በባሌ፤ በፈጠጋር ያደረገው። ይህም ሁኔታ በኢትዮጵያ በጊዜው በነበሩት ፖርቲጋላውያን እን ቤርሙደዝ ያይን ምስክርነት በስፍራና በጊዜ የተረጋገጠ ነው። አጤ ሚናስም ሆነ ልጁ ሠርፀ ድንግል በዘመናቸው የጋለን ወረራ ለመከላከል ያላቋረጠ ዘመቻ በሁሉም አቅጣጫ አድርገዋል። ሆኖም ግን ከ1665 ዓ.ም ወዲህ የጋላ ቲላማ፣ ሜጪያና ከረዩ ጎሣዎች የአዋሽን ወንዝ ተሻግረው በሸዋ ያማራ፣ የጉራጌ፣ የአርጎባና የጋፋት፣ የዳሞት ምድር ላይ በቋሚነት ሠፍረዋል። ከፊሎቴም ከሸዋም አልፎ ወደ ዳሞት፣ ቢዛሞ፣ እናሪያ፣ ጎንጋ በመስፋፋት በነባሩ ሕዝብ ባማራው፣ በጋፋቱ፣ በጋሞው፣ በወላሞው፣ በሸናሻው፣ በጋምቤላው፣ በጎንጋው፣ በከፋው፣ በየሙ፣ በአናሪያው፣ በሃድያው፣ በከምባታው፣ በሲዳማው፣ ወዘተረፈ ምድር ላይ ተንሰራፍተዋል። በወረራ መጥተው የሠፈሩበትንም አገር ስም ቀይረው በየጎሣቸው ስም ሰይመዋል። ከደዋሮ (ሐረርጌ) ወደ ቤተ ዐማራ የገቡት የባሬንቱ ጋላ ነገድ አገሩን ሠሎ ብለው ከሰየሙ በኋላ የጥንት ያማራ መጠሪያ የቀበሌ ስሞችን በጎሣቸው ቅይረውታል።

የሸዋ ነባር ያማራ፣ ያርጎባና የጉራጌ ሕዝብ ለጋላ ወረራ በማያመቹት አምባዎችና ቆላሣ ስፍራዎች መሸጎ እራሱን በመከላከሉ ነው ጥንታዊ ያማርኛ መጠሪያ ስሞች፣ ለምሳሌ፣ ተጉለት፣ ምንጃር፣ መራቤቴ፣ ደራ ኮራ፣ ግንደበረት፣ ሙገር፣ ዝቋላ፣ የረር፣ ሞረት፣ ጠራ፣ ገሊላ፣ ሰቃ፣ አሳግርት፣ ፈንታሌ፣ ወግዳ፣ ይፋት፣ መንዝና ግሼ፣ ግድም፣ ኤፍራታ፣ ሲና፣ ባሳ፣ አታክልት፣ ቆራራ፣ ዲቢ፣ ሚጣቅ፣ ሰለልኩላ፣ አስቀሌና፣ አስቲት፣ አጡራ፣ ላይ ሙጠር፣ ታች ሙጠር፣ አጥላሳ፣ ጎሳ፣ ዠገጌ አገር፣ ጋቶና፣ አክላስ አገር፣ አልዩ አምባ፣ ራሳ፣ አዋዲ፣ ወሲል፣ ጌታ ገደል፣ መተህ ብላ፣ ሙገራ ዛላ፣ ሸንኮራ፣ ገራመጣ፣ ሰርማጣ፣ ወንጂ፣ ቅምብቢት ወዘተረፈ ሳይቀየሩ የዘለቁት። እስከ ቅርብ ጊዜ ድረስ ከሸዋ ክፍለ ሀገር ፲፩ አውራጃዎች አንዱ የተጉለትና ቡልጋ አውራጃ ወረዳ አንዱ የደበረብ ብርሃን ከተማን ጨምሮ ባሶ **አታክልት** ከጥንቱ መጠሪያ በዘመነ አጤ ዘርዓ ያዕቆብ **ክልአት** ከተባለው ቃል በቀጥታ የወረደ ነው። ይቀጥላል የጋላ ወረራና የሉባ አረመኔ የሰለባና ዝርፊያ ጦርነት ከኬኒያ እስከ ኢትዮጵያ ከታቢ ገሞራው ማንደዘዋል TOMY.gemora16@gmail.com